UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Deipara juvat nos in morte, n. 8

urn:nbn:de:hbz:466:1-46853

Visual Library

Vide, inquit, *quanta virtus ſit in verbis Domina, quia ad eorum pronunciationẽ confertur Spiritus ſanctus. ſic enim abundanter ipſa erat plena, quod eius meritis ipſe Spiritus ſanctus etiam alios*
Luc. 24. *replebat.* ita Bonauentura. Quoties etiam Satanas expetiuit nos, vt cibaret, ſicut triticum, & noſtris demeritis exigentibus obtinuiſſet, niſi Virgo interceſſiſſet, & rogaſſet pro nobis? Quoties aliquos Satanæ ſpontè addictos veluti prædam iam iam deglutiendam ab eius truculentis faucibus extorſit, vt meritò de illa
Pſalm. 34. dici poſſit illud Pſalm. 34. *Eripiens inopem de manu fortiorum eius; egenum, & pauperem à*
Andr. Cret. *diripientibus eum*: vt propterea Andreas Cretenſis de dormitione Virginis eam Chriſtianorum fidei propugnaculum, & eorum, qui ſpem in ea collocant propugnatricem vocet. Et verò præter innumeras peccatorum ex magnis ſceleribus ad Deum eius interceſſione conuerſiones, quæ apud probatiſſimos Auctores leguntur, & quarum nonnullas ſupra cap. 20, alias cap. 35. & ſequentibus ponimus: hic ſolùm addam, eam dum viueret ſerpenti
B. Virgo ſuo aſpectu in aliis concupiſcentia motus extinguebat. nos concupiſcentiæ motus (qui etiam caput ſerpentis appellari ſolent) in alijs, vt refert
Alenſis. Alenſis 3. p. ſuæ Theologiæ quæſt. 9, memb. 2. artic. 5. ſuo aſpectu extinxiſſe, quod ſanctus
Ambroſ. Ambroſius grauiſſimus Doctor affirmat in lib. de Inſtitutione Virgin. cap. 7. *Cuius* (inquit loquens de Virgine) *tanta erat gratia, vt non ſolum in ſe virginitatis gratiam ſeruaret, ſed etiam his, quos viſeret integritatis inſigne conferret.*
Luc. 1. *viſitauit Ioannem Baptiſtam, nec immeritò manſit integer corpore, quem in tribus menſibus oleo quodam ſua præſentia, & integritatis vnguento Domini mater exercuit*: ita Ambroſius & S.
S. Thom. Thomas 3. ſent. diſt. 3. q. 1. artic. 2. q. 1. ad 4. *Pulchritudo*, inquit, B. *Virginis, intuentes ad caſtitatem excitabat.* idem etiam docet Gerſon
Gerſon. ſerm. de Concept. B. Virg. quod quidem ex peculiari Dei dono illi conceſſum eſt, & ſanè S.
Bonauen: Bonauentura in 3. diſt. 3. art. 2. q. 3. quorundã Iudæorum teſtimonio affirmat, Virginem, quamuis pulcherrimam, à nullo tamen viro concupitam.

Bernard.
Damõ ſub luna mutabilis typo, & ſub pedibus Virg.
Apoc. 12.
Eccl. 27.
7 Cùm igitur tot modis Virgo venenati ſerpentis caput contriuerit, meritò Bernardus ſermone Signum magnum ad illa verba: *Et luna ſub pedibus eius*: cùm dixiſſet lunam interdum propter ſuam mutabilitatem ſtultitiam mentis ſignificare, iuxta illud Eccleſ. 27. *Stultus ſicut luna mutatur*, ſubijcit de dæmone: *Vnicus* inqui, *ille ſtultus totius ſtultitia princeps, qui verè mutatus vt luna, ſapientiam perdidit in decore ſuo, ſub Mariæ pedibus conculcatus, & contritus, miſeram patitur ſeruitutem.* hæc Bernardus. & S. Bernardinus tom. 2. ſerm. 11 art. 1. S. Bernardinus.
c. 3. probans per B. Virginem nos à dæmone protegi: *Figurata eſt*, inquit, B. *Virgo in figura Arca Moſaica; de qua* Num. 11. *ſcriptum eſt, cùm* Num. 11.
eleuaretur Arca, dicebat Moyſes: Surge Domine, & diſſipentur inimici tui, & fugiant, qui oderunt te à facie tua, vt myſticè innuatur, quod quando eleuata fuit Virgo glorioſa ad cœleſtia Regna dæmonis potentia imminuta eſt: & diſſipata: vnde pro illa dici poteſt illud Eccleſ. 24. Superborum, & Eccleſ. 24.
ſublimium colla propria virtute calcaui. hæc ſanctus Bernardinus.

DEIPARA IVVAT NOS IN *morte.*

8 QVæ omnia licet vera ſint; nos tamen ſemper pauidi, ſemperque ſolliciti cum metu, & tremore, vt monet Apoſtolus, ſalutem Philip. 2.
noſtram operari, & ad Virginis patrocinium ſedulo confugere non negligamus, ſcientes antiquum ſerpentem non propterea à nobis omni ſtudio oppugnandis ceſſare, ſed, vt Gen. Geneſ. 3.
3. dicitur, adhuc inſidiari calcaneo mulieris, ſaltem in eius ſemine; hoc eſt, in filijs eius ſpiritualibus: inſidiatur enim calcaneo illorum, nempè extremi parti, hoc eſt, fini, tum ipſius mundi, cum extremis temporibus ex Apocal. 20. ſoluetur Satanas modico tempore de carcere ſuo, & exibit, & ſeducet gentes, quæ ſunt ſuper quatuor angulos terræ Gog, & Magog, atque per ſe, & per Antichriſtum, eiuſque præcurſores primum; deinde per eiuſdem aſſeclas bellum contra Eccleſiam acrius, & ferocius inſtaurabit. *Sciens* Apoc. 12. *quod modicum tempus habet.* tum etiam inſidiatur calcaneo vniuſcuiuſque noſtrum: quia in exitu vitæ ſingulorum vehementius omnes ſuæ verſutiæ neruos ad eos perdendos intendit, vt habet Sacrum Concilium Tridentinum ſeſſ. 14. cap. 2. de Extrema vnctione: quoquomodo tamen calcaneo ſerpens inſidietur, à Virgine eius caput obterendum prædicatur: & idcircò Virginis præſidium, vt dixi, omni quidem tempore reuerenter, & deuotè, ſed impendente præſertim morte, quando plus imminet periculi, enixius eſt implorandum, vt tortuoſi draconis caput proterere dignetur. quod

Dæmon inſidiatur calcaneo noſtro in fine mundi. Apoc. 20.
Apoc. 12.
Dæmon inſidiatur calcaneo ſeu morti vniuſcuiuſque. Concil. Triden.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

S. Ephræm

S. Ephræm in orat. ad Virginem precatur his verbis: *Adeſto mihi nunc, & ſemper o Virgo Dei genitrix, Mater miſericordiæ, benigna, & clemens, in præſenti quidem vita curſu ferviens, protectrix, atque auxiliatrix, hoſtiles quoſcunque impetus à me avertens, & in via ſalutis me conſtituens, ac in extrema vitæ articulo miſeram meam animam conſervans, & tenebroſos, atque horrendos peſſimorum dæmonum aſpectus ab ea procul repellens: in tremendo autem die judicij ab æterna me damnatione liberans, & poſtremò in numerum juſtorum me referens, atq; inacceſſa tui filij Domini, & Dei gloria me hæredem efficias.* Idem in Lamentatione Deiparæ ſuper paſſione Domini ad eandem ſermonem dirigens, ſic ait: *Eripe, inquit, nos o Virgo ſancta, atque intemerata à quacunque neceſſitate ingruente, & à cunctis tentationibus diaboli. Eſto noſtra conciliatrix, & Advocata in hora mortis, atque judicij, noſque à futuro inextinguibili igni, & tenebris exterioribus libera, & filij tui nos gloria dignare, ô Virgo, & Mater dulciſſima, ac clementiſſima.* ſic ille.

DEIPARA IN MULTIPLICI *Virga figuratur.*

I. Virgo in virga multis in locis ſacrarum literarum figuratur. Hebr. 11 Gen. 47. B. Virgo figuratur in virga Ioſeph, cujus faſtigium adorat Iacob moriens.

9 Ipſa enim Virgo præfiguratur in virga Ioſeph, qui dictus eſt lingua Ægyptiaca Salvator mundi, cujus virgæ faſtigium ex Apoſtolo Heb. *11* (juxta ſenſum, quem in verſione ſua Geneſ. *47.* ſicuti ſunt Septuaginta Interpretes) adoravit Iacob moriens, id quod nobis indicat unumquemque morti proximum, reverenter adorare, & invocare debere ſanctiſſimam Virginem, quæ eſt virga veri Ioſeph Chriſti Domini Salvatoris mundi, ut ab ea juvetur: *Hac enim virga* Iſa. *30.* *percuſſus pavebit Aſſur*, id eſt, dæmon, ut interpretatus eſt S. Antoninus. Deipara quoque ex Bonaventura in ſpeculo B. Virginis cap. *3.* *Eſt virga virtutis, de qua Pſalm. 109. contra inimicos infernales, quibus magna virtute dominatur.* ſic ille.

Iſa. 30. Eſt virga qua percutitur Aſſur. S. Antoninus.

De beatiſſima enim Virgine, ait Ildefonſus, dictum à David Pſalm. 109. *Virgam virtutis tuæ emittet Dominus ex Sion, additq; David per apoſtrophem ſubijcere illud (dominare in medio inimicorum tuorum)* ſic Ildefonſus. Cui conſonat vaticinium Balaam Num. 24. *Orietur*, inquit, *ſtella ex Iacob, & conſurget virga de Iſrael, & percutiet duces Moab, vaſtabitq; omnes filios Seth.* & infra: *Iſrael verò fortiter aget.* Deipara enim ſtella eſt Iacob, ut ſupra diximus, eſtque virga Iſrael, quod ſæpè oſtendimus, quæ percutit, & vaſtat omnes contrarias inferni poteſtates, & fortiter aget.

S. Bonau. Pſal. 109. Ildefonſ. Num. 2.

10 Hæc etiam eſt virga illa aurea Aſſueri, qui ex Hieronymo lib. de nominib. hebraicis in Danielem, idem ſonat, quod beatitudo, cujus virga, ut habetur Eſther 4. extenſa à Rege in ſignum clementiæ contra eum, qui non vocatus atrium Regis interius ingrediebatur, vivebat, alioquin ſtatim interficiebatur. Eodem etiam modo ait S. Antoninus 4. part. tit. 15. cap. 24 §. 4. malè nobiſcum acceſſuris ad Deum per mortem propter multa noſtra demerita ageretur, niſi Virginis preces clementiam à Deo patre miſericordiarum impetrarent: *Hæc eſt*, inquit Petrus Dam. ſerm. de Aſſumpt. *virga illa, qua retunduntur impetus adverſantium dæmoniorum, virga Aaron, per quam fiunt ſigna, & mirabilia. Baculum autem crucis intellige, quo non ſolum verberatus eſt, ſed occiſus ille inſatiabilis homicida, qui mortibus hominum paſcitur, & nutritur in Virgine virga & baculo cruce, miſerorum ſpes, & conſolatio continetur, ſicut ſublimis Propheta clara voce declarat, Virga, inquit, tua, & baculus tuus ipſa me conſolata ſunt.* hæc Petrus Damianus.

Hieron. *Eſther 4.* *S. Antoninus.* *Pet. Dam.* *Eſt virga Aaronis in qua fiũt mirabilia.* *Pſalm. 22.* *Eſt virga in qua conſolatio.*

Et quoniam ipſi virili animo non minus religiosè quam officiosè Chriſto aſtitit in cruce morienti, non ſine ingenti animæ ſuæ, quam doloris gladius pertranſivit, cruciatu: ideo peculiariter illi datum eſt ſuis filijs ſpiritualibus ſingulari pietate ſibi devotis, eamque invocantibus in extremo vitæ conſtitutis, ſuam opem impertire, dæmones pellere, illiſque ut ſancto fine vitam hanc claudant, impetrare: & ſicut luna præeſſe dicitur nocti: Geneſ. *1.* quia noctem illuminat: ita Virgo in mortis articulo, quæ nocti aſſimilatur, ſuis devotis illuceſcit & tenebras depellit, quare Pelbartus de Temeſuar in Stellario Virginis lib. 12. part. 2. cap. 1. Virgini accommodat illud Sapient. 10. *In fraude circumvenientium illi affuit, & cuſtodivit eum ab inimicis, & a ſeductoribus tentavit illum, & dedit illi claritatem æternam*, quia Deipara tempore mortis à fraudibus dæmonum tentantium ſuos devotos cuſtodit atque tutatur. Hujus rei illuſtre exemplum habetur in l. 7 revelationum S. Brigittæ c. 13. de Carolo filio ejuſdem S. Brigittæ propter eximiam quam ad Virginẽ habebat devotionẽ, quam in vita ſua unicè dilexerat, cui de bonis, & privilegijs ei di-

B. Virgo juvat morituros ſibi devotos *Geneſ. 1* Pelbartus *Sap 10.* *B. Brigit. De Carolo filio S. Brigittæ in*